

Helhed blev forelagt for Rigsdagen. Det ærede Medlem talte om Ministeriets Ønske om, at der skulde være Prisfald, og sagde i denne Forbindelse, at det maatte jo saa ske aldeles omgaaende. Jeg tror, at jeg og det ærede Medlem er ganske enige i Ønsket om dette Prisfald, men, naar det ærede Medlem taler om, at det skulde ske aldeles omgaaende, maa jeg sige, at det ærede Medlem jo maa erindre, at nogle Priser er allerede faldet, men for andres Vedkommende skal der maaske nogen mere Forberedelse til, inden vi ret kommer til at mærke det. Hvad Kullene angaar, er det jo utvivlsomt — hvad det ærede Medlem ogsaa indrømmede —, at der er en ikke ringe Tendens til Prisfald, men deres Pris skal jo ogsaa meget betydeligt ned, inden den kommer ned under Prisen for de Brændselsmidler, vi her træffer Bestemmelser om. Ministeriet er fuldt ud enig med det ærede Medlem i, at de Bestræbelser skal iværksættes, og det bør ske paa enhver rimelig og naturlig Maade, saaledes som det hedder i den offentliggjorte Meddelelse.

Med Hensyn til Brændadministrationen fandt det ærede Medlem ikke, der var nogen Lovhjemmel for at ordne hele Forholdet, saaledes som jeg her har gjort det. Det er efter min Mening urigtigt. Den Gang jeg forelagde Brændselslovsforlaget for Rigsdagen, henviste jeg ved Omtalen af § 3 udtrykkelig til Lovforslagets Bemærkninger og betonedede, at de gik ud paa at bemyndige Ministeren til at anvende ogsaa den forstkyndige Bistand ved selve Lovens Administration. Nu siger det ærede Medlem, at han troede, det var personlige Grunde, der havde gjort, at jeg var en Modstander af Nævnet, da nogle Medlemmer af dette var mig ubehagelige o. s. v. Jeg vil nedlægge den allerbestemteste Indsigelse mod det ærede Medlems Udtalelser her. Jeg fatter aldeles ikke, hvorledes det ærede Medlem kommer ind paa disse Betragtninger. Jeg har fremhævet her overfor Rigsdagen, at naar Brændselsnævnet er bortfaldet, er det, fordi det er i Overensstemmelse med den gældende Lov, og fordi jeg ikke i Forholdene, som de nu foreligger, saa tilstrækkelig Anledning for mig til at foreslaa Rigsdagen at gaa bort fra den gældende Lov. Det er den hele saglige Betragtning, og den fastholder jeg; men jeg vil meget have mig frabedt, at der her rettes Beskyldninger mod mig for at blande personlige Motiver ind i dette Forhold.

Saa sagde det ærede Medlem, at man vilde holde Kritiken ude, og at man siger: Vi alene vide. Jeg vil dertil sige, at hvis

der i noget Forhold har været en Minister, der er gaaet til et Rigsdagsudvalg, villig til en fuldt saglig Forhandling, saa har det været mig i den Opfattelse og den Fremgangsmaade, jeg har fulgt ved denne Lejlighed. Jeg har forhandlet med Rigsdagsudvalget om alt muligt, ogsaa om selve Bekendtgørelsen, og jeg har taget Hensyn til forskellige af de Ønsker, der er fremkommet under disse Forhandlinger med Rigsdagsudvalget, ogsaa med Hensyn til Bekendtgørelsen. Der kan komme Kritik frem vedrørende Administrationen, og denne Kritik kan ligesom paa andre Omraader, blive rettet mod Ministeriet; saa vil de forskellige Spørgsmaal blive undersøgt, og den berettigede Kritik vil der selvfølgelig blive taget Hensyn til.

Saa sagde det ærede Medlem, at Sagen var ikke forberedt paa en saa god Maade, som jeg havde sagt her; man kunde ikke komme til at forhandle med de forstkyndige. Jeg vil dog minde det ærede Medlem, der selv for Tiden er Formand for Rigsdagsudvalget, om, at jeg spurgte udtrykkelig Udvalget, om det ønskede nogen Forhandling med de forstkyndige, for saa kunde det ske samme Dag, da de netop var i Byen; og jeg spurgte Udvalget, om det ønskede yderligere Oplysninger end dem, jeg havde givet i Udvalget, da jeg saa vilde se mig i Stand til at fremsætte dem hurtigt. Jeg mener derfor, at jeg maa fastholde bestemt, at der i dette Tilfælde er blevet givet hvert enkelt Medlem af Afviklingsudvalget den samme Adgang til at danne sig et Skøn i denne Sag, som der før kun var givet det ene Medlem af Afviklingsudvalget, som tillige var Medlem af Brændselsnævnet. Saaledes ligger Forholdet. Hvilken Adgang havde Hr. Hauge i Brændselsnævnet til at danne sig et Skøn? Han talte med de forstkyndige, saa paa de Oplysninger, der forelaa, begærede ny Besked og dannede sig saa et Skøn over, hvad han vilde være med til. I Fjor var ikke nogen af Rigsdagens politiske Medlemmer til Stede, da der blev taget Beslutning i Brændselsnævnet, men normalt gaar det ellers til paa den Maade. Og hvorledes gik det til her i Afviklingsudvalget? Akkurat paa samme Maade. Men man har den betydelige og praktiske Fordeel, at her kan alle de Personer, Rigsdagen har valgt til at træffe Afgørelse om denne Sag, faa samme Adgang som før kun det enkelte Medlem, som tillige var Medlem af Brændselsnævnet. Jeg skulde altsaa mene, at jeg med Rette kan fastholde, at det er en langt bedre og mere praktisk Maade at ordne dette Forhold paa igennem den